

W/LE

2/2017

Tervehdys, kanssapatinistit! Keväisin kulttuurisuitsutuksin tällä kertaa Hileen vappuversioon kirjoittelee Patinan tapahtuma- ja kulttuuritiimin pyhän kolminaisuuden nelisilmistä nihilistisin, toisinaan Heidiksikin kutsuttu kulttuurivastaavanne. Näin alkajaisiksi voisin hitusen valottaa yliopistolaistaustaani; olen siis kotoisin Helsingistä, jossa opiskelin ja asustelin nelisen vuotta ennen Tampereen tanhuihin tassuttelemista. Patinaa edeltävä ainejärjestötaustani koostuu arkeologian ainejärjestö Fibulan varapuheenjohtajuuden ohella aj-lehti Fiban toimittamisesta sekä vastuista ainejärjestön tapahtuma- ja kulttuurisektoreilla. Patinan hallituksessa tehtävänäni on suunnitella kulttuuripainotteista toimintaa loppukeväälle ja ensi syksylle, ja kuten tästäkin kirjoittelmasta ilmenee, ajoittain tehtailla sisältöä myös Hileeseen.

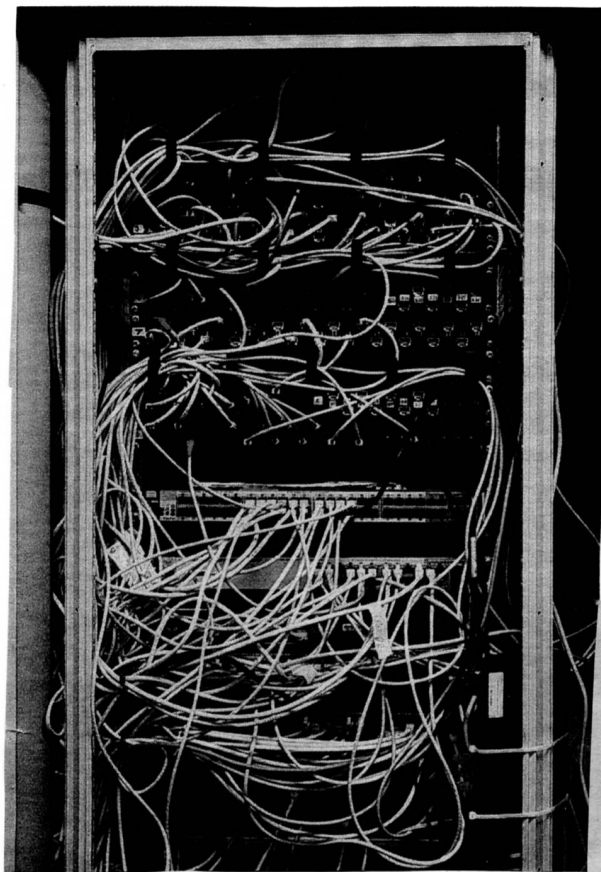
Patinan uuden hallituksen virkaanastujaisten jälkeen etenkin ainejärjestön tapahtumasektorilla on riittänyt vilskettä. Kahvitunteja on tavan mukaisesti järjestetty tiistaisin Pinni A:n ainejärjestötilassa, ja näin hallituslaisen ominaisuudessa kehotankin kaikkia kampuksella käyskenteleviä patinisteja piipahtamaan kupillisella aina silloin tällöin. Kaffe- tai teekupponen samanhenkisessä seurassa on opiskelijan arjen rikkauksia! Kaikkia luonnosteluvaiheeseen raapusteltuja suunnitelmia ei opiskeluaikataulujen vuoksi ole voitu vielä lyödä lukkoon, mutta olkaa huoleti, ennen lukuvuoden päätöstä tiedossa on muun muassa alumnipaneelia (pe 28.4.), patinistien yhteisiä vappurientoja (30.4.-1.5.) ja näillä näkymin myös jonkinlaista opetushenkilökunnan kanssa toteutettavaa ajanvietettä. Kulttuuririntamalla suunnitteilla on myös perinteinen klassikkokino, jonka toteutusajankohta julkaistaneen viimeistään toukokuun alussa, mikäli tapahtumaan sopiva tila saadaan varattua. Klassikkofilmeiksi on alustavasti suunniteltu kutakuinkin historiallisille tapahtumille hykerteleviä Monty Python-koomikkokollektiivin elokuvia.

Ensi syksyn kulttuuritarjontaan lukeutuu patinisteille räätälöityjen museokierrosten lisäksi teatteria ja opiskelija-arkeen pureutuvia yhteistapahtumia historian oppiaineen henkilökunnan kanssa. Syksyn ratoksi on tiedossa myös perinteikkäiden Tommyjen (aka patinistien runoiltamien) lisäksi uusintakierros karaokea ja pokeriturnaus. Monikulttuurista ajanvietettä tarjotaan teemapäivän merkeissä, tällä kertaa kiinalaisella kulttuurikattauksella! Teemapäivän ohjelmaksi on suunniteltu kiinalaisia perinneruokia tarjoavan lounashetken lisäksi myös muuta, tällä hetkellä vielä hallitussalaisuudeksi verhoiltua ohjelmaa.

Patinan sitsiperinteelle kertyy ensi marraskuuhun mennessä ikää jo vuosikymmenen verran, minkä ansiosta hallitus järjestää vuosipäivää juhlistavat sitsit yksissä tuumin historian oppiaineen alumnien kanssa 18.11.2016. Sitsikutsu koskee luonnollisesti kaikkia patinisteja, vuosikurssista tai opintopisteistä riippumatta! Ja kuten Patinan naamakirjan sivua seuraavat luultavasti ovatkin jo huomanneet, myös ainejärjestön perinteikäs syysekskursio on suunnitteluvaiheessa. Ekskursiolle mielivät patinistit voivat käydä joko Facebookin välityksellä luomassa katsauksen alustaviin kohdevaihtoehtoin, ilmoitella tapahtumatiimille ehdotuksiaan sähköpostitse, ja myös ehdottaa mahdollista matkakohdetta. Ekskursiotiimin on tarkoitus karsia vaihtoehtoista suosituimmat kesäkuun alkuun mennessä, minkä jälkeen varsinaisen matkan käytännön suunnittelu voidaan aloittaa. Ekskursioinfoa on tiedossa myös sähköpostitse toukokuun aikana, mikäli kysyttävää tulevaan reissuun tai muuhun tapahtuma- ja kulttuuripuolen sektoriin liittyen, ottakaa rohkeasti yhteyttä hallituslaisiin. Myös Patinan hallituksen kokoukset ovat julkiseen asiainpuntiin tarkoitettuja kokoontumisia, joihin kaikkien ainejärjestön jäsenten on suositeltavaa osallistua, mikäli jokin seikka aj-toiminnassa mieltä kaihertaa. Irviskelkäämme ilkamoiden toisillemme Pinni B:n historianhuuruksilla käytävillä kohdatessamme!

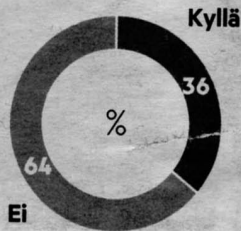
Pirskahtelevaa loppukevättä toivotellen,

kulttuurivastaavanne Heidi :3

Herättääkö tämä kapistus mielenkiintonne?

Seuraavan päivän kysymys
Ikonisin piire:
1. Kierkegaardin hiehet
2. Nietzschen viikset
3. Camusin röökkit

Vastaaajia: 420

TOIMITUS:

”En ole huomannut mitään huulipunaa kenelläkään. Ei paljon kiinnosta. **Konsta, 6**

SISÄLLYS

3-26.....Hämähäkit rakastavat geometriaa.

Hämähäkit rakastavat geometriaa.

Hämähäkit rakastavat geometriaa.

Hämähäkit rakastavat geometriaa.

Hämähäkit rakastavat geometriaa.

Hämähäkit rakastavat geometriaa.

Hämähäkit rakastavat geometriaa.

<Terveisiä Absurdistanista>

Tämä on perinteinen Vappu-Hile. Vappu on vaan niin Jeejee opiskelijoiden suuri juhlapäivä, että ei ole toista. Mennään sinne rantaankin ja kaikkea. Vesielementin äärelle. Skumppaa valuu maahan enemmän kuin suuhun ja kansanterveys ihmiset kiittelevät vuolaasti. Jospa minulla olisi sitten vapun jälkeen enemmän kerrottavaa Vapusta. Toivottavasti kassit kilisee ja vetoketjut repeilee.

Ja sitten varsinaiseen asiaan. Mitä on absurdismi? Se on yksinkertaisesti jotain vailla järkeä. Se on epäilemättä myös tapa tai keino ajatella. Absurdismia ei ole se, ettei ajattele mitään, koska ilman ajatuksia ei mikään ole vailla järkeä. Eräs hienoimmista ja kuvainnollisimmista absurdismin muodoista lienee tajunnanvirta. Syy siihen, että tällä kertaa HILE sisältää verrattain paljon esseistiseen tyyliin kirjattua (ja nimenomaisesti kirjattua) sitä itseään on, että oikeastaan tajunnanvirta kaikista "tekstilajeista" kuvastaa parhaiten absurdiuden kognitiivisia ulottuvuuksia. Kokonaisvaltaisesti ani harva imaisumuoto vilpittömyydessään korvaa ajatuksenvirran. Usein kaikki ilmaisumme on jokseenkin harkittua. Spontaanissa keskustelussakin noudatetaan etikettejä ja osa tunnetiloista jää helposti vaille huomiota. Siten tämä lehti sisältää melko rehellisiä kurkistuksia muutaman kirjoittajan mielenliikehdintään. Kuitenkaan ei ole absurdismia esimerkiksi se, että kirjoitan vain jotain järjetöntä. Järjettömyys ei ole suinkaan tilallinen ulottuvuus, jossa ei ole järkeä. Se on subjektiivinen kokemus järjettömästä tilasta. Toisekseen on myös eri asia etsiä järjellään järkeä järjettömyydestä, kuin tiedostaa, ettei järkeä kerta kaikkiaan ole. Järjettömyys jota kukaan ei pysty tulkitsemaan - kuten esimerkiksi itse omia kirjallisia tuotoksiaan - on vain järjettömyyttä ja tässä kohtaa nähdäkseni eroavat absurdismi ja psykedelia. Absurdiudella itsellään on nimittäin myös havainnollistava ja kuvainnollinen luonne, eikä se välttämättä ole vierasta tai yllättävää.

Idea absurdismin teemaa kohtaan kumpuaa lähtökohtaisesti kahdesta ja nimenomaisesti vain näistä kahdesta asiasta. Ajatus lähti laukkaamaan kahlatessani lävitse Twitterissä lempifilosofini Friedrich Nietzschen seinää. Ajatukset eivät ole sidosteisia, ne eivät noudata mitään kaavaa, mutta toisaalta noudattavat orjallisesti sisäistä logiikkaansa. Siten ne muodostavat eräänlaisen kokonaisuuden. Toissijainen syy tätä teemaa kohtaan on se, että alkoholinkulutukseni kasvoi joitakin prosentteja

viimeisten Stockmanin hullujen päivien aikana. Tässä kohtaa tulee tietää, että Stockman on lähestulkoon lähikauppani, enkä meinannut päästä tätä kaaosta pakoon mihinkään älylliseen ympäristöön, kunnes muistin erään. Siten siirryin ihmettelemään maailmanmenoa Kyttälän publiin, jossa ei turhaan hullut päivät rasittaneet ihmismieltä ja josta ei muuten turhaan huhuta, että se on Tampereen paras publi. Kyttälän pubista kyseisen viikon aikana loppui mm. kerran olut kesken, tuopit tiskataan takulla käsin ja uskoakseni ilman pesuainetta. Lisäksi ravintolassa kävi taukoamaton yhteiskunnallinen keskustelu päivän polttavista puheenaiheista kuten siitä, että onko Turku vai Vaasa parempi kaupunki. Tärkeimmät näistä kysymyksistä selvitetään asiakaskunnan ikärakenteen ja sosiaalisen luokan mukaisilla metodeilla. Yhtä kaikki, nyt lienee hyvä esittää kysymys siitä, mikä tarkalleen ottaen yhdistää Nietzschen ajatuksia ja hulluja päiviä. Lähestymme tässä absurdin erästä hienoutta. Kun on mahdotonta näennäisesti löytää mitään järkeä, siitä ei auta kuin nauttia, sillä muuta vaihtoehtoa ei oikeastaan tarjota. Tämän ymmärtäessään, esimerkiksi juuri hullujen päivien hulluuden - näennäisen järjettömyyden - voi pyrkiä havainnoimaan passiivisena taustalla vaikuttavana seikkana. Sitä voi pyrkiä tarkastelemaan myös nautinnollisena asiana, eikä tämä nautinnon löytäminen mielestäni automaattisesti tarkoita myöskään sitä, että vaikkapa juuri hulluihin päiviin olisi löydetty enemmän järkeä kuin niissä alun perin olikaan. Absurdi on muuten jännä sana ylipäänsä, sillä se lukeutuu niihin harvoin käännössanoihin, joita me osaamme käyttää lähes poikkeuksetta ja vieläpä lähes oikein. Usein kuulee keskustelussa sanottavan: "Täysin absurdi väite". Ja varmasti usein nämä väitteet luonteestaan riippumatta sitä ovatkin, koska sanoessaan nämä sanat, kuuliija luo väitteestä absurdin. Sitähän tämä väite ei välttämättä aiemmin ollut. Oma kysymyksensä lienee, onko "absurdi" terminä kokenut hieman inflaatiota ihmisten laiskistuessa tulkitsemaan informaatiota.

Aivan niin. Ja yritämme nyt sitten lähestyä järjettömyyttä joissakin lehden osuuksissa, suorastaan vaikka luvan kanssa olla hämmentävä johdanto-osuuden ulkopuolisessa sisällössä. Älkää odottako liikoja. Huuruisemmistakin jutuista ihmiset ovat löytäneet järkeä elämiinsä.

Parhain terveisin,

Albert Camus

- Vappuviikot

startanneet

kaikilla

olevan

vapusta nlyv
nössia

paalla.
Sobän

on

Fuksitkin

olemasta

vapun

joten

fuksiudestan

siemauksin.

pääsemmekin

uusia

musia

Wannu or

zastā odessā

ja se tuile
farmati

Dieftaan
deksaall

batinistille

kokemus.

coisistamme

warmistetaan

rapusta jää

olisi . ollut

uistaa

amuna.

puhiksi

iedä

oten päätin

uurta

jattelijaa

den 21.

uodelta

1928	ja	Pattoniksi.	ni, joita oli	Patina	oli	Tommi
kirjoittaa		Minä	vähän, minä	myös	sen	Läntisen
omaelämäkert		delegoin	leikin,	retkikunnan		soidessa,
aisen		laiskasti	paitsi	nimi, jonka		keskustelin
pakinan		mutta	ystävieni ja	olin		ystävieni
kaikkien		luottavaises	tietokoneeni	lähettänyt		eli kaikkien
teidän		ti.	, myös	ylioppilas		patinistien
iloksenne.		Joku kutsui	aatoslaisilt	Hurrin		kanssa
Sen nimi on:		minua	a saamani	johdolla		suurista
Minä	olin	rautakansler	karhunpoikai	etsimään		ajatuksistam
puheenjohtaj		iksi,	sen kanssa,	Hervannan		me
a.		sellaisesta	jolle olin	keskustaa.		viinilasilli
Minua		en ollut	antanut	Minä	olin	sten
sanottiin		moksiskaan.	nimen	myös		äärellä.
Patinan		Vapaahetkinä	Patina.	humanisti.		Toton
						African

alkaessa
keräännymme
piiriin ja
tanssimme
kuin
huomista ei
olisi ollut.
Eikä sen
olemassaolos
ta koskaan
oltukaan
varmoja.
Tanssimme
valssia,
tangoa ja
humpkaa hien

Jethro haistelee nahkahousuja Oktoberfesteillä

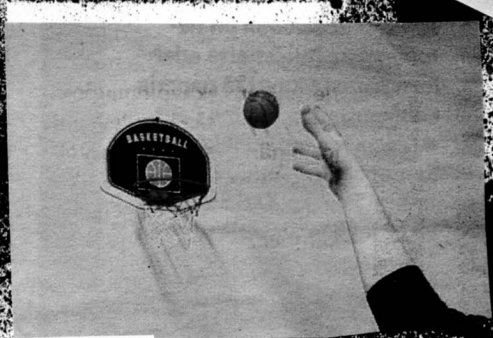
Myyntimies Jethro matkoilla
TV5 klo 20.00

★ Kiinteistönvälittäjä Jethro Rostedt on hauska mies, joka pystyy suoltamaan turhanpäiväistä höpinää ilman käsikirjoitusta päiväkausia. Pelkällä tajunnanvirralla ei kuitenkaan vielä saada aikaan kummoista-kaan tv-ohjelmaa.

Ei vaikka, vaikka heiluttai-
siin Saksan Oktoberfesteillä
toisen höpönassun Janne Ka-
tajan kanssa.

Kaksikko ostaa olutjuhlain
sopivat nahkahousut ja kohel-
taa kolpakolta toiselle, mutta
se ei vielä riitä viihteeksi, et-
sen ja haistellaan toisen
rovääliä.

Palataanpa asialinjalle

virratessa ja
onnellisuude intohimomme.
n En kokenut,
vääristämill että millään
ä muulla olisi
kasvoillamme minulle
. Olimme mitään
onnellisia annettavaa.
humanisteja. Millään
Jonkun meitä muulla
pilkatessa, alalla ei
emme olisi ollut
letkauttaneet virkaa
t takaisin, tulisella
emme sielulla tai
kuunnelleet intohimolla
aan mitä kaikkeutta
herjattavaa ja
muilla olisi luonnetta
ollut. Niin kohtaan.
onnellisia Suoritimme
olimme. ekskursioita
Tiesimme, ja
että olimme tutustuimme
löytäneet uudenlaisiin
oman alamme ihmisiin.

Jethro Rostedt
edustaa kaikkea
maassa on
Hilpeä mies, jolla
riittää. Oikeastaan
tietäisi koko Jethrosta,
meillä menisi niin mainiosti.
saadaankin olla kaikki
siitä, että olemme
moisen henkilöahmon.
Solmimme
sen ystävyysuht
eita muiden mahtui
järjestöjen humanisteja
kanssa ja kuin
vietimme teekkareita
heidän in. Kaikille
kanssaan tuntui
aikaa. olevan
Siihen tilaa.

Tulisi eluise
t humanistit
kohtasivat
laskelmoivat
ja vakavat
teekkarit.

perustarve.
inen
fundamentaali
ihmisen
mielestäni
oli
ja vapautteen
soikeuteen
itseään arvaami
Halu
historian.
sen
maailman ja
kautta
njoistuksia
itsenäisyyde
sa
kirjoittamas
ollut mukana
voima
on
1789. Sama
le
vuonna
barrikadeil
noussaan
ranskalaiset
saanut
voima
oli
Sama
valitta.
oikeutta
vapautta ja
vaatimaan
minua
ni
takaraivossa
jokien voima
iseksi.
oikeudenmuka
sitä
en kokenut
sitä, koska
Vastustin
tta.
pakkojäsenny
ntien
ylöppilasku
vastustin
Minä
siivittämistä
sanojen

Kuten jo olettaa saattaa, pidämme sangen ongelmallisena ihmisten taipumusta hyödyntää sivistyssanoja puhuessaan ja kirjoittaessaan. Aivan alkuun mainittava, että kun törmäämme tähän ongelmaan jokapäiväisessä elämässä, emme tee mitään torjuaksemme uutta vaikeiden termien invaasiota. Ja sekös tässä vasta onkin vinksallaan. Niin, kun ihmiset saavat puhua miten sattuu, sitä puhutaan ihan typeriä käyttäen lukuisia sanoja, joita en ymmärrä laisinkaan ja sekös saa sisällön kuulostamaan entistä typerämmältä. Ylipäänsähän on jo absurdia, että tunnistaessamme ongelman, emme tee sille yhtään mitään. Niin se vaan menee joohh. Usein sivistyssanojen naurettavuus osoitetaan kirjoittamalla lyhyt tekstikatkelma, joka sitten käännetään sivistyssanoiksi tai toisinpäin. Tätä keinoa en aio kuitenkaan hyödyntää sillä en ole lainkaan vakuuttunut sen toimivuudesta. Kuten voitte huomata, ihmiset käyttävät tarpeettoman hankalia ilmaisuja edelleen. Siten lieneekin hedelmällisempää tarinankerronnan keinoin kuvata sivistyssanojen naurettavuutta. Sattuipa kerran:

"Spekuloiminen sanoilla kuulostaa "hebrealta". Ja siitähän ei tarvitse välittää, koska se on vain spekulointia. Ja kuka "kakkapää" keroisi mitä tarkoittaa spekulointi."

Kielo Puhtonen

T3-ihmisille: T3 ilmeisesti aiheuttaa pahoinvointifiliksii. Antabus 3. Bus kohti Yrjö III:sta, tuota 4. kerroksen viatonta vaaria, joka aikoinaan oli Englannin ja irkkujen kunkku. Oikealta nimeltään George William Frederik. Sappinesteet vaan kiehuvat ruokatorvessa. Jostain syystä kun yrjön päälle rappaa vähän vesihanasta, niin tulee makean-maku suuhun. PHITYI!

Virikealtaat pitävät kalat terveempinä.

"Me teemme Tampereesta taas suuren",

Sananen Eurooppanuorista

Eurooppanuoret ovat poliittisesti sitoutumaton järjestö, joka pyrkii edustamaan Euroopan Unioniin ja herättää keskustelua. Eksyin itse liittymään Eurooppanuoriin joskus fuksiviikkojen huminassa. Toimintaan päädyin kuitenkin vasta kevään puolella, kun osallistuin Helsingissä pidettävälle järjestöpäiville helmikuussa. Järjestöpäivät olivat vuoden ensimmäinen koulutustapahtuma Eurooppanuorien toiminnasta ja yhdistystoimien perusteista. Tapahtuma sisälsi kuitenkin myös paljon aikaa vapaamuotoiselle Eurooppa-debatille, ja uusiin ihmisiin tutustumiseen päätapahtuman väliajoilla ja lauantain illanvietossa. Lähdin itse tapahtumaan täysin ummikkona, en tiennyt Eurooppanuorten toiminnasta vielä juurikaan mitään tai tuntenut ketään paikalla olijoista. Viikonlopun jälkeen olin kuitenkin oppinut tuntemaan kaikki paikalla olleet Tamperelaiset Eurooppanuoret melkoisen hyvin, sekä runsaan määrän muita. Nautin viikonlopusta järjestöpäivillä erittäin paljon ja opin, että jos EU myönteinen keskustelu kiinnostaa niin Eurooppanuorista löytyy loistavia keskustelukumppaneja. Viikonloppu Helsingissä ei myöskään ollut illanviettoineen, ruokineen ja majoituksineen kallis. Tämä, koska Eurooppanuoret tukee isompiin tapahtumiinsa ulkopaikkakunnilta tulevia kustantamalla jäsenille viikonlopun aikana majoituksen tarvittaessa, osan matkakuluista ja ruokia. Omalta osaltani vuoden pituinen jäsenmaksu maksoi itsensä moninkertaisesti takaisin sekä rahallisesti, että muuten jo pelkästään tämän viikonlopun myötä.

Maaliskuussa eksyin jälleen Eurooppanuorien toimintaan tällä kertaa Tampereen paikallisjärjestön mukana. Kyseessä oli Eurooppanuorien Trump-kahvit ja Eurooppalaisen Tampereen järjestämä Ei EU:ta ilman brittejä? keskustelu ja Teerenpelin viskitasting, johon myös Eurooppanuoret oli toivotettu tervetulleiksi. Tilaisuuksissa keskusteltiin Trumpin vaalivoiton syistä vaaleja Amerikassa seuranneen Jani Kokon alustuksen kautta. Brexit tilaisuudessa pohdittiin erityisesti Skotlannin tulevaisuutta ja ilmapiiriä paikalla olleen Tampereen yliopiston professori David Arterin alustuksen kautta. Arter osoittautui melkoisen mielenkiintoiseksi suomalaista populismia tutkineeksi britiksi, jos hänen luentojaan sattuu tulemaan vastaan suosittelen lämpimästi. Kokonaisuudessaan tapahtumat tarjosivat monien Patinistien toivomia keskustelutilaisuuksia, joita voin tapahtumavastaavana luvata olevan tulossa kyllä Patinankin puolesta syksyllä, mutta jos Euroopan asiat ja niistä keskusteleminen kiinnostaa niin suosittelen lähtemään mukaan toimintaan. Toiminnassa on ollut perinteisesti eniten

hallintotieteiden ja valtiotieteiden opiskelijoita, mutta olen törmännyt toiminnassa myös muihin historian opiskelijoihin ja nythän meillä on Tampereen Eurooppanuorien hallituksessakin yksi. Seuraava mahdollisuus tulla mukaan toimintaan on Passionissa järjestettävä Euroviisukatsomo!

Lauri Ikola

Dear Suomi!

Taidat olla jokseenkin tietoinen, että vietämme täällä juhlavuottasi sen, kun keretään. Monet tahtovat hyödyntää ja omia sinut ties minkälaisia tarkoituksia varten, mutta olen lähes vakuuttunut, että jos osaisit ilmaista itseäsi, katselisit sitä toimintaa nenänvartta pitkin halveksuen. Niin monia muitakin kyvykkäitä persoonia on omittu sittemmin ties minkälaisia tarkoituksia varten. Tietysti jotakuinkin kaikkea sitä varten, mitä he eivät itse ikinä edustaneet. Kyllähän me sydänystävinä olemme tietoisia näistä jutuista. Jos pystyisit omaksumaan neitosi muodot, olisin varma siitä, että haluaisit edustaa jotain sellaista filosofista erikoisuutta, poikkeavuutta, salattujen voimien ja viettien valtaan antautumista, jota mitkään jatkuvasti tulevaisuudestasi päättävät tyypit eivät tule koskaan ymmärtämään, saati hyväksymään. Justiinsa juu jetsulleen. Minkälaista olisikaan elää siinä maassa, jossa sinä olisit yhtäaikaaisesti se loputtoman viisauden ja runsauden sarvi. Maassa jossa samanaikaisesti saisit toteuttaa itseäsi huoraten kadulla hiukset epäsiististi kammattuna, seksikäs ihonmyötäinen asu ylläsi piehtaroiden vapauden huumassa. Olisit varmaan epäilemättä jonkin sortin punkkari. Sitä vaan aina pohtii, että mikseivät toiset pyörittele näitä juttuja päässään niin kuin me. Mutta kyllähän me tietysti nämä jutut tiedetään. Toivotaan, että juhlavuosi avaisi muidenkin silmät.

Parhain terveisin,

Sinun JOHAN LUDVIG RUNEBERG

Romanssimme kesti 17 päivää. Nyt kuljen pitkin räntää ja loskaa tulvivia katuja. Kengissäkin on pohja rikki eikä auta kuin kiertää suurimmat lätäköt. Ja varpaat palelee. Miten ne voikaan palella näin paljon? Ovatko ne koskaan palelleet näin paljon? Olenko koskaan ajatellut näin kauan varpaitani? Niin se taisi mennä, että annoin oikein kunnolla, enkä koskaan ajatellut, että minussa olisi jotain todella pahasti jumissa. JUMISSA. JUMISSA. JUMI. Vai oliko vika sittenkään minussa? Fuck you. Fuck me? Fuck me? Yeah, well, fuck you. No Fuck you. You fucking fuck! On kyllä maailman suurin valhe väittää, että kärsimyksessä on luovuuden siemen. Pitääkö tämäkin asia rautalangasta vääntää? Kärsimyksestä seuraa ainoastaan loputonta päämäärättömyyttä. Sitä ei pysty ajattelemaankaan mitään luovaa tai ylipäänsä mitään. Paitsi tietysti kärsimystä. Nyt minä ajattelen sitä taas. Elämä vaan rullaa paikallaan ja eläminen maksaa elämää. Niitäkin on vaan yksi kappale, vaikka elämä olisi kappaleina. Ja mitä nyt? Jostain pitäisi löytää jutun juonta. Nyt minä sen tiedän: Otan osaa vapaaehtoisena Ranskan ja siirtomaiden väliseen sotaan Afrikan mantereella. Mitaleja haalin ja tuon mukanani kalmanhajua. Loputon vihani loppuu sitten aikanaan ja voin palata taas pohjoiseen. Niin sanoo sydän ja ääni päässäni. Etsi elämää

kontekstin ulkopuolelta. Tämän metodin on havaittu johtavan näet loistaviin lopputuloksiin.

Koska pyrkimyksemme on jotenkin ymmärtää absurdismia tai jotain, sanonpahan vaan, että mikään ei ole yhtä ongelmallista taiteelle kuin se, että taidetta pitäisi ymmärtää. Eikö maailmaan voida jättää edes yksi koskematon asia, johon jokainen saa reagoida vähän niin kuin kaikessa rauhassa. Sellaiset asiat ja erityisesti sellaiset asiat, joita emme ymmärrä tai osaa odottaa saavat meidät reagoimaan odottamattomasti. Tässä lähestymme jälleen absurdismin hienoutta. Tietysti jos olet kyllin taitava, voit luoda jotain, mikä ei ajattelemallakaan aukene. Sanoisin silti, että kannattaa lakata ajattelemasta ja muodostamasta naurettavia merkityssuhteita asioiden välille.

Kevään kirvoittaessa otetaan talvesta, heräävät henkiin monen muun ohella aivan erityinen heimo, hämähäkit. Hämähäkkien toiminta lähinnä asuntojen ikkunoiden välissä synnyttää eräänlaisia tilallisia ja hyvin koristeellisia seittielementtejä. Kun näitä seittejä sitten tarkastelee aivan läheltä, toisinaan joidenkin niistä voi havaita olevan lähes täysin symmetrisiä ja nekin, jotka eivät esiinny vaikkapa ympyräkuvion muodossa, vaikuttavat jokseenkin symmetrisiltä - enkä osaa kuvata laisinkaan millä tavoin. Joka tapauksessa uskon hämähäkkien rakastavan geometriaa. Hämähäkit heimona ovat muuten osa niveljalkaisten suurempaa heimoa. Pohtiessani asiaa laajemmassa kontekstissa, on hämmäntävää, että samankaltaista toimintaa ei näytä esiintyvän muilla niveljalkaisilla, vai oletko joskus nähnyt ravun työstävän jotain vastaavaa. Mielestäni ihmisten tulisi tarkastella enemmän hämähäkkejä.

Osoitan tämän kirjeen sinulle, joka pohdiskelet sitä, minkälaista olisikaan olla hullu tai pötkö tai poikkeava, eikä muuten vaan jännittävä. Se on ikään kuin joko-tai. Ihan tosissaan, huiputtajat voi painua vittuun. Jossain vaiheessa elämää sitä koittaa se hetki. Jotakuinkin niin että kun katselee kanssaihmiä, sitä ymmärtää, että jumalauta, nämä ihmiset ovat ihan tosissaan siirtymässä työelämään, menevät naimisiin, hankkivat lapsia ja kun itse ei tee yhtään mitään. Ja ei minusta kyllä olisikaan siihen. Samaan aikaan ne varmaan ajattelee itsestäni, että mikä sääli, nuoruuden huumaan kangistunut persoona, mutta eihän tässä siitä ole kyse. Ääni muuttuu saman tien kellossa, kun päättää ryhtyä keskiarvoksi jollakin mittarilla. Mutta kun ei sekään tarkoita oikeastaan sitä, että tarvitsee muuttua kokonaisvaltaisesti täyspäiseksi ihmiseksi. Se aika koittaa vielä, että itsekkin sitä alkaa touhuilemaan jotain oikeaa ja kyllähän minä jollain tapaa osaan arvostaa sitä, ettei tarvitse tinkiä kaupan kahvihyllyllä. Samaan aikaan pitää vaan tarkastella itseään, ettei sitä yhtäkkiä ala rentoutua lauantai-iltana tv:stä tulevan roskaviihteen parissa, matkaa kerran vuodessa Teneriffalle samaan hotelliin, korvaa työmatkojen rock'n'roll -kuunteluseisioita radio Novalla, osta jotain keskiluokkaisen ihmisen autoa, osta jotain taloa jostain, missä onkin sitten kiinni loppuelämänsä. Näet täyspäisillä ihmisillä on kummallinen tarve sitoutua asioihin. Niin, ja mikä tärkeintä: ei rationalisoi elämäänsä toivottomuuden loppuun saakka. Tai ehkä sekin, että ei muutu osaksi ihmistyyppiä, joka surkuttelee sitä, kun ympärillä tyypit tekee kaikkea hienoa, mutta itse onnistuu perustelemaan itsellensä typerillä tekosyillä, miksei tee ja miksi nykyinen tilanne onkin oikeastaan ihan hyvä. On näet niitakin surkeita tapauksia kuultu, että sitä on istuttu paikallaan elämän ohitse ja kertaakaan ei ole kysytty MIKSI. Ei sekään ole juuri mitään, että tilanne olisi parempi kuin monilla, jos on kokonaisvaltaisesti hukassa. Absurdin elämäntyylin tavoittelun ainut vastavoima on, että lakkaa ajattelemasta. Muuten se ei todellisuuden rajoja tunnekaan. Ei ole kerta kaikkiaan mikään ihme, että ihmiset tuntevat itsensä juurettomiksi. Keskiluokkaisen elämäntavan viha kasvaa samaa vauhtia kuin Jameson nousee päähän. Ja voitte uskoa, että se ei laske samaa tahtia humalan kanssa.

Parhain terveisin,

PENTTI SAARIKOSKI

Oskari Jokinen
Kirjottaja on historian pääaineopiskelija.

Marx, lama ja voiton suhdeluvun laskutendenssi

"1930-luvun lamassa ja 2000-luvun talouskriisissä vellottiin ja on vellottu vuosikaudet ilman, että markkinat ovat korjanneet itseään. Niin 1930-luvulla kuin 2000-luvun talouskriisissä on tarvittu valtion interventiota. 1930-luvun Yhdysvalloissa oli interventio New Deal ja myöhemmin sotakeynesiläisyys, 2000-luvulla taas talouskuri."

Vuonna 2007 Yhdysvaltojen asuntolainamarkkinoilta alkanutta finanssikriisiä on pidetty suurena tappiona uusklassisen taloustieteen arvovallalle. Tulevaisuudessa ehkä ikoniseksi muodostuva osoitus tästä on tarina Iso-Britannian kuningatar **Elisabet II:n** vierailusta London School of Economicsissa marraskuussa vuonna 2008, kun kriisi oli kuumimmillaan. Kuningatar tiedusteli arvovaltaisilta taloustieteilijöiltä, miten he eivät onnistuneet aavistamaan niin vakavaa kriisiä. Vastaus oli yksinkertaisesti, ettei valtavirtainen taloustiede kaikessa viisaudessaan pitänyt kriisiä edes mahdollisena. (Roberts 2016, 1.)

Tosiaan, miten 1970-luvulta lähtien vallalla ollut uusklassinen talousdoktriini ei onnistunut aavistamaan jotain, mikä jälkikäteen tuntuu täysin itsestäänselvältä? Täysin kirkkaalta taivaalta finanssikriisin salama ei voinut iskeä. Myös uusklassisen taloustieteen aiemmin haastanut keynesiläisyys nousi finanssispekulaation tuhojen takia Wall Streetin pörssiromahduksessa vuonna 1929. Vapaa markkinatalous osoitti jo tuolloin riskialttiutensa.

Kriisiä on pyritty analysoimaan jälkikäteen myös uusklassisessa taloustieteessä. Useimmiten tulokseksi on saatu, että kriisin todennäköisyys oli niin pieni, että se oli lähes sattumaa (Blyth 2013, 31). Uusklassisen talousopin moittiminen "voodoo-taloustieteeksi" (Roberts 2016, 2) ei välttämättä ole kaukaa haettava, jos sen saavutukset vuoden 1929 lamasta nykypäivään ovat kaksi historiallisen suurta talouslamaa ja lukuisia pienempiä niiden välissä samalla, kun tämä oppi piti niitä mahdottomina.

Kaikille teoriaperinteille talouslamat eivät kuitenkaan tule yllätyksinä. **Karl Marx** kirjoitti aiheesta jo 1800-luvulla. Vahvasti empiriaan itsensä perustavalla marxilaisella teorialla on terävä sanottavansa toistuvista laskusuhdanteista (Roberts 2016, 3). Uusklassisten

talousmallien ennustuskyvystä kielii taas jotain olennaista poliittisen taloustieteilijän **Mark Blythin** tekemä rinnastus pankkien riskinhallintamenetelmien ja venäläisen ruletin välillä. Pankkien menneisiin tapahtumiin perustuvat menetelmät ovat Blythin mukaan kuin venäläisen ruletin pelaaja, joka uskoo selviämismahdollisuuksiensa nousevan jokaisella liipaisimen painalluksella, mikäli iskuri on lyönyt tyhjää (Blyth 2013, 36).

Finanssikriisistä valtionvelan kriisiin

Miksi kansainvälisten rahoituslaitosten finanssispekulaatiosta alkanut kriisi muistetaan nykyään lähinnä valtioiden painina julkista velkaa vastaan? Yhdysvaltojen asuntolainamarkkinoilta alkunsa saanut finanssikriisi muuttui pian valtionvelkakriisiksi, kun riskialttiit pankit pelastettiin valtion tuella Yhdysvalloissa ja Euroopassakin.

Kun valtionvelka on tuotu kriisin keskiöön, on myös luonnollista, että ulospääsyksi tarjotaan menoleikkauksia, joilla velkaa voidaan pienentää. Tällaista politiikkaa kutsutaan talouskuriksi. Tarkemmin talouskuri tarkoittaa finanssipolitiikkaa, jolla pyritään palauttamaan kansantalouden kilpailukyky sisäisen devalvaation avulla (Blyth 2013, 2). Tärkeä talouskurin osa on yksikkötyökustannusten laskeminen, jotta työllistäminen taloudessa tulee halvemmaksi. Talouskurilla on voimakkaan luokkapoliittinen luonne, sillä valtion menojen vähentäminen vahingoittaa usein sosiaalityöä riippuvaisia (Blyth 2013, 7-10).

Monet merkittävät taloudet, kuten Kiina, Brasilia ja Yhdysvallat, lääkitsivät talouskriisiä aluksi keynesiläisin opein (Blyth 2013, 55). Silti G20-maiden kokouksessa kesällä 2010 päädyttiin valitsemaan talouskurilinja yhteiseksi kannaksi. Talouskuria ajoivat voimakkaasti niin Euroopan keskuspankki kuin Saksan valtiokin, joka oli etunenässä poistumassa elvytysrintamasta (Blyth 2013, 60-61). Myös Suomessa vuodesta 2011 eteenpäin toimineen Kataisen hallituksen ohjelmassa alkoi olla viitteitä talouskurista. Erityisen voimakkaasti leikkauspolitiikka on noussut poliittiseksi paradigmaksi Juha Sipilän hallituksen noustua valtaan vuonna 2015. Keskeisenä perusteena politiikan tarpeellisuudelle on käytetty juuri paisunutta julkista velkaa. Sipilän hallituksen solmima kilpailukyky sopimus on hyvä esimerkki sen talouskuripoliittisista toimista.

Voiton suhdeluvun laskutendenssi ja lama marxilaisessa talousteoriasa

Marxilainen näkemys laman synnystä kietoutuu kapitalismin peruspilarin, voiton tavoittelun, ympärille sekä Marxin *Pääoman* kolmannessa osassa esittämään teoriaan voiton suhdeluvun laskutendenssistä. Voiton suhdeluvun lasku edelsi niin 1930-luvun lamaa kuin nykyistäkin finanssikriisiä (Roberts 2016, 26-27). Tämä ilmiö perustuu marxilaiseen käsitykseen arvoteoriasta, jossa yhteiskunnallinen arvonlisäys perustuu työhön ja sen riistämiseen. Tässä arvoteoriassa tuotantoon käytetystä pääomasta vain työ tuottaa lisäarvoa eli voittoa, koneet ja raaka-aineet vain siirtävät arvoa eteenpäin. Työtä voidaan riistää, koska työläinen kykenee työskentelemään myös sen jälkeen, kun on tuottanut oman palkkansa. Tämän työläisestä riistetyn lisäarvon kapitalisti ottaa itselleen. Voiton suhdeluku on lisäarvon suhde sen tuottamiseen käytettyyn kokonaispääomaan (Marx 1979, 187-197).

Marxin mukaan tällä voitolla on tendenssi laskea, sillä kapitalisti joutuu kannattavuutensa säilyttämiseksi kahdelle taistelukentälle: omia työläisiään ja muita kapitalisteja vastaan. Kamppailu työläisiä vastaan rajoittaa kapitalistin kykyä riistää lisäarvoa työstä, sillä työaikaa ei voi muutta mutkitta lisätä ja palkkaa alentaa. Toisaalta kamppailu toisia kapitalisteja vastaan ajaa heidät lisäämään työn tehokkuutta, jotta työstä saataisiin puristettua lisäarvoa kilpailijoita enemmän (Roberts 2016, 14-15). Tämä dynamiikka suosii työn tehostamista koneiden avulla ja työntekijöiden kustannuksella, joka nostaa tuotantovälineiden määrän suhdetta työhön kokonaispääomasta. Tätä suhdetta kutsutaan pääoman orgaaniseksi koostumukseksi. Kun tämä koostumus kasvaa eli koneiden määrä nousee, on voiton suhteellisella määrällä tendenssi laskea, sillä lisäarvo ei yleensä kasva samassa suhteessa (Roberts 2016, 17). Innovaatioiden levitessä työn tehostuminen jää tilapäiseksi, sillä kilpailuetu häviää muiden kapitalistien omaksuessa vastaavan tehokkuuden asteen.

Voitot synnyttävät kriisejä, kun kaikki tuottajat eivät kykene vastaamaan kilpailuun. Kilpailukyvyttömät tuottajat menevät konkurssiin, mikä saa aikaan tuotannon laskua ja työttömyyttä. Yllä kuvattu kapitalistin taistelu saa myös aikaan laskevan spiraalin, kun hintakilpailu laskee hintoja. Hintojen lasku luo taas palkkojen laskupaineen, jolla on tuhoisa vaikutus ostovoimaan. Myös työttömyys aiheuttaa työn hinnalle laskupainetta, vapautunut pysyvä pääoma laskee tuotantohyödykkeiden hintaa ja konkurssit

vähentävät kilpailua. Näin syntyneet kriisit tuottavat korjausliikkeen, jossa suuremman voiton tuottamisen edellytykset kasvavat. Tällaisten kapitalismin korjausliikkeiden vuoksi voiton suhdeluvun laskua kutsutaankin tendenssiksi lain sijaan. Pitkällä tähtäimellä tarkasteltuna entisiin voiton suhteisiin ei kuitenkaan päästä, vaan keskimääräinen voiton suhde on Marxin teorian mukaisesti laskenut tasaisesti teollistumisesta lähtien (Roberts 2016, 21).

Suhteellisten voittojen laskulla on potentiaali edistää finansialisaatiota, eli pääoman voitontavoittelun siirtymistä reaalitaloudesta finanssimarkkinoille. Tämä tapahtuu siksi, että reaalitalouden voittoihin pettynyt pääoma lähtee hakemaan korjausta voitoilleen finanssimarkkinoilta, joilla spekulatiiviset voitto-odotukset voivat olla hyvinkin suuret. Hajaantuneet pääomat saattavat lisäksi ajautua finanssimarkkinoille, jos markkinoille pääsulle vaadittavan alkupääoman määrä nousee. Tällä vähimmäispääomalla taas on tendenssi nousta aiempaan kuvatus tehokkuuskamppailun vuoksi (Marx 1980, 253-254).

Vaikka voiton suhdeluvun laskulla on Marxinkin mukaan vastatendenssejä, joiden pitäisi säännöllisesti palauttaa voitonteon (ja samalla koko markkinatoiminnan) edellytykset, eivät laskusuhdanteet ole aina korjautuneet itsestään. Niin 1930-luvun lamassa kuin nykyisessäkin kriisissä vellottiin ja on vellottu vuosikaudet ilman, että markkinat ovat korjanneet itseään. Niin 1930-luvulla kuin nykypäivänä on tarvittu valtion interventiota, joka 1930-luvulla koostui esimerkiksi Yhdysvalloissa New Dealista ja myöhemmin sotakeynesiläisyydestä, 2000-luvulla taas talouskurista.

Taloustalouden voittojen säilyttäjä - valtio pääoman sätkynä

Suomen hallitukset ovat siis viime vuosina sitoutuneet taloustalouteen ja talouden kilpailukykyyn kohentamiseen. Tärkeä kysymys kuitenkin on, onko markkinaympäristö todella muuttunut pääoman kannalta niin vihamieliseksi viimeisinä vuosikymmeninä, että julkisesta taloudesta on Suomessa leikattava, yksikkötyökustannuksia ehdottomasti karsittava ja kilpailukyky palautettava? Seuraavaksi esitetään erinäisiä tilastoja voiton suhdeluvun kehityksestä, voitonjaosta, suomalaisista yritysvoitoista ja tuloerojen kehityksestä, jotka tuntuvat enemmän maalaavan kuvaa runsaista voitoista nauttineesta yksityisestä sektorista, jonka syvät taskut vaativat entistä suurempaa täyttöä.

Taloustieteilijä **Andrea Vaona** esittää voiton suhdeluvun Suomessa nousseen valtavasti koko 1990-luvun ja tasoittuneen 2000-luvulla korkealle tasolle, 1980-lukuun nähden kaksinkertaistuneena. Syiksi Vaona esittää muun muassa voitonjaon painottumisen voimakkaasti pääoman suuntaan ja tuottavuuden kasvun moninkertaistumisen palkkatasoon nähden (Vaona 2011).

Yrittäjätulojen kehityksestä Suomessa voi vetää samantyyllisiä johtopäätöksiä. Yrittäjätulot lähtivät voimakkaaseen kasvuun 1990-luvun laman jälkeen, ja saivat vielä piikin ennen vuoden 2008 romahdusta. Samasta Tilastokeskuksen artikkelista näemme, miten yritysten maksamat verot eivät kuitenkaan nousseet likimainkaan samassa suhteessa voittojen kanssa.

Tuloerojen kehitys vuodesta 1995 eteenpäin osoittaa, miten 1990-luvulta nykypäivään kasvaneesta kakusta ovat enenevässä määrin päässeet nauttimaan jo valmiiksi hyvätuloiset. Vaikka jo varakkaimman viiden kymmenyksen tulot ovat kasvaneet selvästi edeltäviin nähden, on etenkin varakkaimman kymmenyksen tulojen nousu täysin omaa luokkaansa. Vuoden 2016 keväällä myös maksettiin ennätysosingot, joka ei tietysti automaattisesti kanavoidu pelkästään suurituloisten hyväksi, hyötyihän Suomen valtiokin tästä suurella summalla. Yleisellä tasolla ennätysosingot kuitenkin viittaavat, että ainakin suurimmilla osinkojen antajilla menee taloudellisesti oikein hyvin, mutta tulosta ei koeta tarpeelliseksi kanavoida investointeihin ja näin esimerkiksi työllisyyteen. Tulonjaon kääntyminen pääoman hyväksi on tapahtunut myös ainakin Yhdysvalloissa uusliberaalin kehityksen myötä 1970-luvulta lähtien (Streeck 2015, 79-80).

Suomessa pääoman voitonteon edellytykset ovat siis nousseet jatkuvasti viimeisen parin vuosikymmenen aikana. Puhe ongelmassa painivasta yritys- ja vientisektorista asettuu kyseenalaiseen valoon, kun huomataan, että tulonjako on kääntynyt enenevässä määrin pääoman puoleen ja palkansaajilta pois. Tämä muutos näyttäytyy erityisen viheliäisenä siksi, että 1970-luvulla kiihtymään lähteneellä kehityksellä on vahva epädemokraattinen lataus (Streeck 2016, 25-26). 1970-luvulla lähti purkautumaan sodanjälkeinen "sosiaalisen kapitalismin" järjestelmä, jossa valtiot pitivät ainakin periaatteessa markkinoita tiukemmassa hihnassa. Pääoma kuitenkin pyristeli kontrollista irti ja onnistui lyömään yhteiskunnassa läpi markkinalogiikan, joka pyritään mahdollisimman hyvin eristämään demokraattiselta vaikuttamiselta,

onhan "markkinat hyvä, interventiot huono" keskeinen opinkappale uusklassisessa ajattelussa. Tästä toimii loistavana esimerkkinä euromaita velvoittava vakaus- ja kasvusopimus, jonka budjettirajoitteet oikein noudatettuina pakottavat laskusuhdanteiden aikana talouskuriin. Sopimuksen ehtoihin ei pysty mikään yksittäinen valtio varsinaisesti nykyisellään vaikuttamaan.

Myös demokratian piirissä olevaa toimintaa pyritään vahvasti asettamaan talouskurin raiteille toistamalla jatkuvasti, miten toiminnalle ei vain ole vaihtoehtoja. Tätä teki esimerkiksi pääministeri Juha Sipilä varsin selvästi televisiopuheessaan syksyllä 2015 väittäessään, että Suomella on valittavanaan vain menoleikkaukset tai "Kreikan tie".

Elämmekö kainalosauvakapitalismissa?

Laskusuhdanteiden marxilaisen tulkinnan keskeinen sanoma piilee näkemyksessä, että tällaiset kriisit ovat keskeinen osa kapitalistisen järjestelmän toimintaa, eivät vain markkinahäiriö. Lamat ovat sen sijaan "valuvirhe", keskeinen osa sitä logiikkaa, jolla kapitalismi toimii, eivätkä näin ole pitkällä tähtäimellä estettävissä, ainoastaan lykättävissä (Potts 2011, 466). Mitä pidempään ylitse kiehuvan kattilan kantta painaa alas, sitä suuremmaksi paine kasvaa. Järjestelmän "ihmiskasvoistaminen" poliittisena tavoitteena on sikäli ongelmallista, että kriisit eivät ole seurausta moraalikadosta tai markkinoiden häiriintyneestä hintasignaalista, vaan yksityisen voitontavoittelun logiikan lopputuloksista. Tämä logiikka johtaa toistuviin kriiseihin.

Voimakkaan kapitalismikriittiset näkemykset nykykeskustelussa johtavat helposti julkisesta keskustelusta syrjäyttämiseen. Nykyisen tuotantojärjestelmän kriisialttiudesta sekä työn ja pääoman tulonjaon muutoksesta olisi kuitenkin ajankohtaista käydä keskustelua, kun taloutta yhä ravistelee vuoden 2008 kriisi ja työmarkkinoillekin on odotettavissa muutoksia, jos ja kun esimerkiksi automatisaatio alkaa enenevässä määrin syödä työpaikkoja. Kapitalismin keskeisiä opinkappaleita on ajatus yksityisomaisuudesta suorastaan ihmisoikeutena, jota pahimmillaan verotuskin rikkoo ("verotus on varkautta"). Vallitsevan järjestelmän puitteissa kuitenkin myös kannattavaan työhön ja vakaaseen elinympäristöön tulisi suhtautua irrottamattomana ihmisoikeutena. Näiden molempien edellytyksenä ovat vakaat markkinat.

Lähteet:

Blyth, Mark, *Austerity*. Oxford University Press: Oxford, 2013.

Marx, Karl, *Pääoma*: kansantaloustieteen arvostelua. Ensimmäinen kirja: pääoman tuotantoprosessi. Kustannusliike Progress: Moskova, 1979.

Marx, Karl, *Pääoma*: kansantaloustieteen arvostelua. Kolmas kirja: kapitalistisen tuotannon kokonaisprosessi. Kustannusliike Progress: Moskova, 1980.

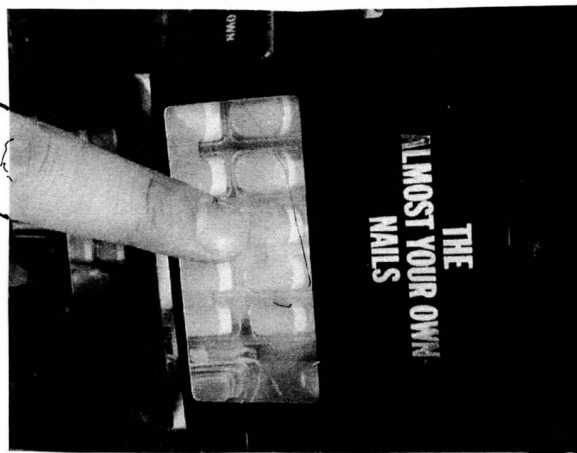
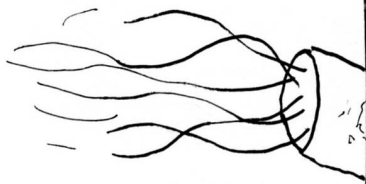
Potts, Nick, 'Marx and the Crisis', *Capital & Class*, 35:3, 2011.

Roberts, Michael, *The Long Depression*. Haymarket Books: Chicago, 2016.

Streeck, Wolfgang, *Ostettua aikaa*: demokraattisen kapitalismin lykätty kriisi. Vastapaino: Tampere, 2015.

Vaona, Andrea, 'Profit rate dynamics, income distribution, structural and technical change in Denmark, Finland and Italy', *Structural Change and Economic Dynamics* 22:3, 2011.

Katse tiukka ja hurskas on.
Viaton ja nuhteeton.
Suu on moitteeton ja
korvatkin lienevät puhdistettu
Hiukset ovat epäilyksistä vapautettu
ja kielikin vilpittön.
Ylvääksi on kaula todettu,
kuin pylvääksi Baabelin

Rintakehän alue moitteeton ja
vatsakin oikea pulmunen.
Haaravälikin samalla syyttömäksi
todistettiin ja reidet harmittomat.
Sääret sopusuhaiset, laatu työtä,
ei siitä epäilystäkään ole.

Ja kuka turmelumattomuutta
turmelemaan on,
se syyllinen on ja kuolla
ansaitsee.

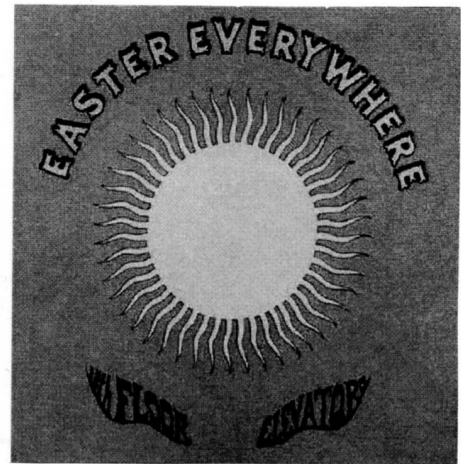

JA KONSTAN

MUSIIKKI-
TUOKIO
67

Love - Forever Changes

60-luvun musiikista puhuttaessa ei voida ohittaa Arthur Leetä ja Rakkautta. Ensimmäinen, huhujen mukaan ihmisenä ja bändikaverina varsin vaikea ja ikävä ihminen, johti jälkimmäistä bändiä 1960-luvun puolivälistä alkaen. Yhtyeen kolmas levy Forever Changes nousi todelliseen kulttimaineeseen, vaikka kaksi aikaisempaaakin olivat jo aivan kelpo tekeleitä, kuten samana vuonna julkaistu huomattavasti enemmän autotallirokahtavampi Da Capo. Akustiset kitarat, kauniit ja tarttuvat melodiat sekä Leen ja Bryan MacLeanin pehmeä laulu hallitsevat Forever Changesia, ja suoranaisten psykedelian sijasta levyllä on myös paljon folk-elementtejä. Aivan ihana levy kerrassaan, maailman yksi parhaista avausraidoista Alone Again Or MacLeanin laulamana kesäyössä soimaan lähtiessään aiheuttaa aina välittömän erehdyksen... ekstaasitilan, Bummer in the summer! Suosittelemme myös: Live and let live, A house is not a motel, Old man.

The 13th floor elevators - Easter Everywhere

Tämä orkesterin mainitsemista ei saa unohtaa 60-luvun psykedeelista rockkia käsittelevässä jutussa. Roky Ericksonin johtama pumppu julkaisi ensilevynsä vuonna 1966, ja kirjoittaisin mieluusti pelkästään siitä sata sivua, mutta tämän vuosilukuhomman takia olen pakotettu lassyttämään vuonna 1967 julkaistusta Easter Everywherestä, joka on melkein yhtä hyvä levy. Eli arvosanaltaan siis noin 4,9994/5. Roky olisi pelkästään itse jo artikkelin arvoinen kulttihahmo rockin historiassa valtaisan päihteidenkäyttönsä, laitoshoidojensa ja skitsofreniansa vuoksi, mutta näin vaan mennään. Hajosihan tämä bändi myös kaikkien jäsentensä liiallisen narkkaamisen takia. Ericksonin erittäin tunnistettava laulu, letkeä saundi ja maailman mielenkiintoisin soitin, sähköRUUKKU, tekevät levystä äänimaailmaltaan täydellisen kiinnostavan ja kiihoittavan. Mainittu soitin RUUKKU jakaa kuulijoiden mielipiteitä kuulostaessaan joko äärimmäisen vittumaiselta tai todelliselta hyvänmielen pellenaurulta ja höhöttelyltä. Omasta mielestäni tämä on parasta ikinä enkä ymmärrä ketä tämä nauru nyt niin vituttaa jokaisessa kappaleessa. Suosittelemme: Slip inside this house, Nobody to love.

Cream - Disraeli gears

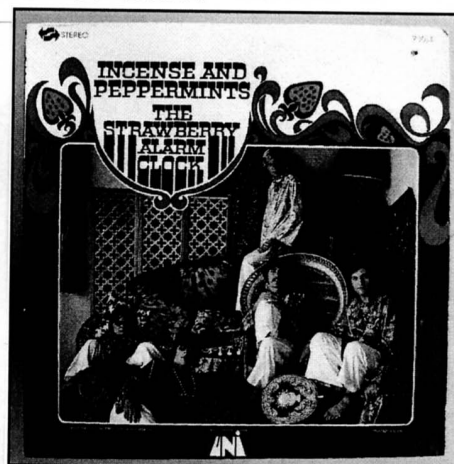
Ehkä maailman yhden tunnetuimman kitarariffin sisältävä Sunshine of your love lienee kaikille tuttu hittikappale, mutta se on kuitenkin vain yksi jumalainen kappale tällä Creamin toisella studioalbumilla. Tämä levy merkitsi varsin suurta läpimurtoa Jack Brucen (RIP) ja Eric Claptonin johtamalle rokkiyhtyeelle. Piperin kikkailumusiikin ja Forever Changesin folkpsykedelian sijasta tämä levy on kunnon psykedeelinen hevilevy. Vahvan bluesvaikutteinen Claptonin särökitarointi ja Brucen nerokas bassotyöskentely tekevät saundista varsin tunnistettavan, ja erityisesti Claptonin laulamatt kappaleet, muun muassa aloitusraita Strange brew, ovat kaikessa kermaisuudessaan 60-lukua parhaimmillaan. Vaikka hevillä ei hävitä niin ei tämä levy nyt kuitenkaan mitään suoranaista heviä ole missään nimessä. Ensilevyyn

Lienee syytä huomauttaa eräästä seikasta. Maailmassa on kaksi verrattoman hyvää yhtyettä, jotka sekoittuvat tässä määrättyssä asiayhteydessä melko helposti. Kuuluisampi näistä lienee saksalainen kraut-klassikkoyhtye Tangerine Dream, jota toimitus varauksella suosittelee. Nyt puhumme kuitenkin vain 2 vuotta ennen saksalaista projektia aloittaneesta Kaleidoscope-nimisestä USA:laista yhtyeestä, jonka debyyttialbumi on niin ikään nimeltään Tangerine Dream. Kyseistä albumia pidetään yhtenä psykedeelisen rockin virstanpylväänä. Levyn teemat pyörivät ihmisten vuorovaikutuksen ja suhteiden ympärillä, jonka rinnalle on rakennettu kunnon psykerock-pyörre. Hajotkaa pyörteisienne...

Strawberry Alarm Clock - Incense & Peppermints

Nimikkohittiaän lukuun ottamatta tämä Mansikka Hälytys Kellon äänite vuodelta 1967 on varsin unohdettu ja aliarvostettu levy rockin maailmassa. Periaatteessa tätä voisi meiningiltään ja äänimaailmaltaan pitää aika pitkälti sanakirjaesimerkkinä 60-luvun psykedeelisel rockille. Tämä ei tietenkään ole huono puoli vaan pelkkä vahvuus, ei kaikilla levyillä tarvitse olla kokeilevia erikoiskikkailuja tai sähköRUUKKUja. Levyn B-puolen nimikkoraita on aivan käsittämättömän hyvä ja kova ja helvetin tykki hitti, eikä siis ole ihme, että sitä on myös koveroitu myöhemmin. Uskaltaisin myös väittää, että suhteellisen moni on tämän myös kuullut, vaikka ei bändiä tietäisi lainkaan. A-puoli on myös todella kova ja aina on ilmassa vahva puuhastelun maku, kun tämän levyn laittaa soittimeen. *Who cares what games we choose? Little to win but nothin' to lose.*

Kaleidoscope - Tangerine Dream

22 JATKOA
LUVASSA
3/17

PUUHANURKKA

18

KOVA ON!
PUTKI-
MIES
AMERI-
KASTA

LIETTUA
LAIVEN
AREENA

KASVIN
PIIRI

PROF.
MAK-
DISI

PAS-
KAA

EPA-
SANA

HAPPO-
VAKIO

YUKI

RANK-
KU

MIKRO-
OHJAIN

ALUS-
TA

MOM-
MO

SAIRIUS

KIMMO

NAAPU-
RI

NAAPU-
-N

10³ MOL

BOTSWANA
PRESIDENTTI

EETAN-
TUNUT

BATHAN
JYRÄ

SUUS-
SA

NIMI
ROTULI

SIJAINTI
ON
50°SN, 14°SE

ZULUEN
RANGAIS-
TUS

ÖJOKKA
SANO

SE
PORTTI-YHTYE

ETYMO-
LOGINEN
SANA-
KIRJA

KIRJA

SANA EI
SINUN

OTPI-
SUUNTA

SUOSITU
DRAMA

TAVU

13.4.2001

Rakas päiväkirja.

Istun talon kuistilla,

sinä menet ohitseni.

Kuuletko sinä,

hänen äänet menee
ohitseni.

Katson lautaseinää,

antaako se ajatuksia?

Ei minulla ole mitään
sanottavaa,

sanoo oraakkeli.

Sanomattakin on selvää,

että on sanoja.

Mitä itse sanoisit?

Minun on kylmä,

oletko sinä lämmin vai
kuuma?

En löytänyt sukkia,

mutta onneksi on hattu.

kolme kuusi yhdeksän,

kokeillaan vaikka sitä,

eihän se edes toimi.

Harvat aineet ovat muita
kevyempiä.

Niin kuin se maakin,

jota pojat ovat auranneet
kätensä rakoille,

ja niitä vituttaa,

ylioppilaat vaan
nynneröivät kotonaan,

niiden
kotitalousopettajavaimojen
sa kanssa.

Puolustukseksi en voi
kyllä sanoa mitään,

paitsi sen yhden,

Salpausselän
Keinosiemennysyhdistyksen
valtakunnalliset
rotukarjapäivät,

ja kotieläinjalostuksen
tiedote no 33.

On kyllä henkinen krapula,

se pahenee vaan.

Death wish you were here.

Miten siis menee?

En tunne mitään,

muuten menee ihan
mukavasti,

kiitos kysymästä.

Mitäs ajattelit näin
tulevaisuudessa?

Jaa, tulevaisuuden
suunnitelmat?

En tiedä, jaa,

jospa minusta tulee yli-
ihminen,

työskentelen
hybridiuhkientorjuntakesku-
ksessa,

tai muutan geologiksi New
Mexicoon,

ja kuolen meteorin
pudotessa päähän,

pirskottaen sisällön
pitkin aavikkoa,

vai tuleeko minusta
sittenkin yksi luku,

yksi niistä monista,

kolme, kuusi, yhdeksän,

lisää mielisairaaloidemme
potilastilastoihin,

vai mitä oikein.

Vaikea sanoa tiedättehän,

kun en vieläkään elä
tulevaisuudessa.

Enkä oikein
nykyisyydessäkään.

Missäköhän minä oikein
elän?

Täällä kotona tietenkin.

Olitte oikeassa,

kun sanoitte minun
kulkeneen,

liian kauas eteenpäin.

Tiedätkö sinä mitä?

Mikään inhimillisen elämän
alue,

ei kyllä ole sellainen,

että
käsittelyhalukkuuttani
rajoittaisi,

esim. asiantuntemus.

Kirjoitan tässä vieläkin
etevästi,

tuntuu kuin olisin
ryypännyt koko
viikonlopun,

yllättävän hyvin onnistuu
vieläkin.

On silti kyllä karmee
kohelo,

ja muutenkin vituttaa.

Mitä elämässä pitää olla?

Positiivisia ajatuksia
itsestä ja kanssaeläjistä

Ainakin kymppitonni
velkaa,

ulosottovirkailijat
rynkyttämässä ovea,

ja tietysti elämän
hämmentävä kauha.

Eikö vieläkään voisi?

Ei voi.

Te elitte vain tähän
päivään. Kun katselitte
taaksenne, te ette
uskoneet vain luulitte
eläneenne.

Konsta 6u.

